

NAIX LA CLÀSSICA TERRES DE L'EBRE "RESERVA DE LA BIOSFERA"

Un futur a l'altura del patiment dels corredors

Mont Caro Òscar Meseguer

Dos colombians, Alirio Chizabas i Lucho Herrera, van ser els primers corredors a imposar-se en sengles finals d'etapa de la Volta a Catalunya al Port, els anys 1985 i 1991. Estrenaven el palmarès ciclista del principal cim de les Terres de l'Ebre, al qual van donar continuïtat Alejandro Valverde, el 2017, també en una Volta, amb un atac violent poc habitual en ell, i l'eslovè Primo Roglič, l'any passat. Però ningú no havia gosat encara materialitzar el somni de molts aficionats al ciclisme del territori: un final d'etapa a les antenes, amb tres quilòmetres finals d'infern, de veure els ciclistes recaragolar-se damunt de la bicicleta. La nova clàssica Terres de l'Ebre ha irromput en la categoria 1.2 de l'UCI Europe Tour. Hi poden competir equips UCI ProTeam, de la segona categoria del ciclisme en ruta masculí mundial, i també equips amateurs. Vist el terreny escarpat i feréstec de l'últim tram d'ascensió a les antenes, si bé caldria millorar-ne el ferm, la cursa pot anar escalant de categoria per a convertir-se en un referent internacional.

Esta era la conclusió que intercanviaven a l'arribada polítics i dirigents federatius, mentrestant Joan Bou, segon classificat i un dels perseguidors d'Abel Balderstone, s'estirava literalment sobre el quadre de la seua bicicleta. Li faltava l'aire. El mallot, obert. El rostre, desencaixat.

José Félix Parra (Kern Pharma) a l'arribada, amb el patiment al rostre, i a la dreta: vinyes al pas per la Terra Alta. / DEPORINTER

La mirada, perduda. L'Abel, natural d'Ullastrell, de mare catalana i pare anglès, és un actiu de futur del ciclisme català. Un escalador excel·lent, que ha anat esculpir la seua traça en durs entrenaments a Vallter, prop del centre de tecnificació de Ripoll on s'ha format com a ciclista i com a persona, segons explica el president de la federació catalana Joaquim Vilaplana, que es nota que li té una estima especial. El noi, sense companys d'equip en el grup capdavanter, ha hagut de respondre a diversos atacs; ha lluitat contra les rampes del 15 % i contra les rampes musculars que, pot-

ser fruit de la deshidratació en un dia d'infern a les Terres de l'Ebre, gairebé el dixer amb un pam de nas. El seu equip, el Caja Rural, no ha estat convidat a la Vuelta a Espanya, però la projecció de la nova Clàssica Terres de l'Ebre pot revalorar els corredors i els equips que la vagin conquerint any rere any.

Les imatges de televisió des de l'helicòpter se recreen en els arrossars del Delta, en Amposta i Tortosa, on queda retratat el monument franquista del riu i s'imposa la catedral; les vinyes de la Terra Alta, un empit acabat d'asfaltar entre Prat de Comte i Paüls, que fa de trampa;

l'Eix de l'Ebre, les oliveres entre Roquetes i la falda del Port, la sinuosa carretera que puja fins al Portell i redobla la seua dificultat després, a l'hora de la veritat per als valents. Balderstone, en creuar la meta, explica que ha patit molt, que fins i tot plorava d'impotència per no poder apretar més per culpa de les rampes musculars. **"M'he dit a mí mateix que havia d'aguantar com fos"**, tanca.

El seu patiment, o el de Bou o el de José Félix Parra, tercer classificat, que havia retallat la diferència respecte al cap de cursa però finalment se va enfonsar i va ser supe-

rat també per Bou, és la sàdica imatge del triomf de l'esdeveniment. La clàssica Terres de l'Ebre, el dia de descans del Tour de França, o en una altra data si agafa embranzida i aspira a figurar entre les clàssiques World Tour, augura grans tardes de ciclisme. Grans noms. Potser el de l'Abel mateix d'aquí a uns anys. Ara en té 24. S'entreveu també un impacte molt potent de promoció del territori, incloent-hi les quatre comarques, a l'altura del Mont Caro. Només cal aprofitar l'embranchida que van exhibir els ciclistes des de la sortida pels carrers d'Amposta. ■

